

SĂRBĂTOAREA TUTUROR SFINȚILOR LA PATRIARHIE (2017)

Duminică, 29 mai / 9 iunie, ziua pomenirii Sfintei Mucenițe Teodosia Fecioara, după calendarul sărbătorilor cu data fixă și ziua pomenirii căderii Constantinopolului, Patriarhia a sărbătorit, după calendarul sărbătorilor fără data fixă din perioada Pentecostarului, Sărbătoarea Tuturor Sfinților, care au fost roadele pogorârii Duhului Sfânt, la paraclisul din interiorul Sfintei Biserici a Sfintei Mănăstiri Sayda Naya.

Sfânta Liturghie sărbătorească a fost condusă de ÎPS Mitropolit Isihie de Capitolia, care a ținut următoarea predică în fața creștinilor care au umplut paraclisul:

„Cu Duminica tuturor sfinților, se încheie ciclul sărbătorilor fără dată fixă care a început în Duminica vameșului și a fariseului. Biserica ne-a arătat lucrarea completă a Purtării de grijă a lui Dumnezeu în Triodul plin de întristare smerită și în Pentecostarul plin de veselie, cu sărbătoarea Paștilor ca eveniment central. Am văzut căderea primilor oameni creați și îndreptarea firii noastre prin Învierea lui Hristos. Am întâmpinat venirea Mângâietorului în lume și am sărbătorit nașterea unui nou popor al lui Dumnezeu, inaugurarea și insuflarea Duhului Sfânt „în tot trupul”. Strâns legată de această sărbătoare este sărbătoarea de astăzi, care pecetluiește și marchează sfârșitul perioadei sărbătorești.

Sărbătoarea de astăzi vine ca dovada lucrării Bisericii, a impactului Duhului Sfânt în lume. Pentru că ne prezintă roadele aceluia seceriș, secerișul câmpurilor albe – al neamurilor, pe care apostolii au fost trimiși să le secere. Și cum comentează foarte frumos Nikiiforos Xanthopoulos la Sinaxarul zilei: cei mai dumnezeiești Părinți au stabilit

această sărbătoare după pogorârea Duhului Sfânt pentru a arăta că prin Apostoli, prezența Preasfântului Duh a reușit să sfințească și să înțeleptească firea omului, și i-a readus pe oameni la starea îngerilor prin Iisus Hristos, fie prin jertfirea sângelui martirilor, fie prin viețuirea și purtarea lor virtuoasă. Iar aceasta este o lucrare de dincolo de fire. Duhul, Dumnezeu, coboară și omul, pământul, urcă. Logosul lui Dumnezeu urcă trupul îndumnezeit și atrage în El pe cei care doresc să înfăptuiască lucrări de împăcare cu Dumnezeu. Poporul până acum înstrăinat de Dumnezeu se unește cu Dumnezeu și devine prietenul lui. Neamurile își oferă începutul, Toți Sfinții.

Totuși, există un al doilea motiv care a dus la stabilirea acestei sărbători colective. Mulți sfinți sunt cunoscuți și cinstiți la praznice și sărbători ale Bisericii. Cu toate acestea, sunt mult mai mulți cei în care S-a sălăsluit Duhul Sfânt și i-a făcut sfințiți. Dar au rămas necunoscuți și nevăzuți. Prin urmare, Biserica îi cinstește astăzi pe acești sfinți necunoscuți care „au trăit după învățăturile lui Hristos în India și Egipt și Arabia și Mesopotamia și Frigia și în țările de deasupra Mării Negre; și mai mult, în întreaga Europă de Apus și în insulele britanice sau, mai simplu, la Răsărit și la Apus.”

Sinaxarul ne oferă și un al treilea motiv. Se cuvine ca toți sfinții care sunt sărbătoriți individual să fie adunați într-o singură sărbătoare comună, pentru a se arăta astfel că, împreună, ei au luptat pentru singurul Hristos, într-o arenă comună, au alergat în arena Virtuții creștine, au fost slujitori ai unui singur Dumnezeu și au primit cu vrednicie cununa biruinței de la El. De asemenea, sărbătoarea comună va fi un impuls pentru credincioșii care cred în același Hristos și sunt slujitori ai aceluiași Dumnezeu și se străduiesc ca aceia (sfinții) pe calea bătută a vieții în Hristos. Va fi un impuls dar și o nădejde sigură că luptătorii de astăzi vor ajunge la slava sfinților și vor fi și ei numărați în soborul

sfinților, deoarece „au dus greutatea zilei și arșița” (Matei 20: 12). Această sărbătoare ar putea fi propria noastră sărbătoare mâine, când harul lui Dumnezeu ne va socoti vrednici să ne cheme în lumea fericită a Bisericii triumfătoare din ceruri. Deoarece fiii Bisericii trăiesc cu această nădejde; că aceste cuvinte pe care le aud în ziua de azi, „în duminica de după Cinzecime, sărbătorim sărbătoarea tuturor Sfinților, care au strălucit în întreaga lume, la nord și la sud, la răsărit și la apus”, vor fi și pentru ei, sărbătorind împreună într-o zi.

„Pe toți prietenii Domnului meu îi laud, iar cei ce vor mai fi, sa intre împreună cu toți”.

Totuși, sărbătoarea nu a avut dintotdeauna un context atât de larg. A fost doar o sărbătoare a tuturor mucenicilor. Din secolului al IV-lea avem predica Sfântului Ioan Gură de Aur la această sărbătoare. Mai mult, tipicul bisericii Sfânta Sofia din Constantinopol din sec. al X-lea menționează o adunare și o Panehidă în Biserica Mare și în Biserica Sfinții Mucenici, situată în apropierea Bisericii Sfinții Apostoli. Sărbătoarea este numită „a Tuturor Sfinților”, dar Sinaxarul zilei specifică faptul că se face pomenirea „tuturor sfinților mucenici care au mărturisit în întreaga lume în vremuri diferite pentru numele marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Iisus Hristos”. Dacă informația lui Xanthopoulos este corectă, Sărbătoarea Tuturor Sfinților s-a introdus în timpul domniei lui Leon cel înțelept, care a construit o biserică și a vrut să o închine în numele soției sale Teofana, care „a fost bine plăcută lui Dumnezeu”. Cu toate acestea, el a fost sfătuit că nu ar fi un lucru chibzuit să închine o biserică unei femei, chiar dacă a fost o Sfântă, dar care a murit recent, iar timpul încă nu i-a dat „cinstirea și închinarea”. Regele s-a lăsat înduplecat și a închinat Biserica „tuturor sfinților din întreaga lume ...” spunând: „Dacă Teofana este o Sfântă, va fi numărată în rândul lor”.

Indiferent de originea noii sărbători cu un context general,

adică nu numai pentru mucenici ci pentru toți sfinții, extinderea sa a fost o mare reușită. Mucenicii lui Hristos nu sunt numai cei care și-au vărsat sângele pentru credința lui Hristos și astfel și-au pecetluit credința și mărturia. Mucenici sunt toți aceia care au luptat lupta vieții creștine și au purtat cu răbdare crucea lui Hristos în această lume. Mucenicii sunt cei care s-au făcut martiri pentru Hristos prin mucenicia zilnică a conștiinței; mărturisitorii, care au făcut mărturisirea cea bună „înaintea neamurilor și a împăraților”; ierarhii, care au păstorit turma lui Hristos cu iubire de Dumnezeu și au păstrat credința cea adevărată; sfinții și nevoitorii care și-au răstignit trupul „împreună cu patimile și poftetele”; oamenii din lume, care au trăit în pământul ispitelor și luptându-se, „s-au purtat” totuși ca și cum ar fi fost în ceruri; și împreună cu aceștia, proorocii, dreptii și părinții înaintași din Vechiul Testament, care au trăit după lege și „au mucenicit prin credință”, așteptând pământul făgăduit; și în mod excepțional, Sfânta Sfintelor, Prea Sfânta Fecioară și Maica Domnului Hristos, Născătoarea de Dumnezeu Maria.

Îi cinstim pe sfinți cu această sărbătoare, luându-le viața ca exemplu și rugându-i să mijlocească pentru noi la Dumnezeu. Al Cărui har și milă nemăsurată să fie cu noi toți. Amin.”

În timpul Sfintei Liturghii, Preafericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, a venit să se închine la Sfântul Paraclis împreună cu Părinți aghiotafiți și cu domnul Christos Sophianopoulos, Consulul General al Greciei în Ierusalim.

Maica Serafima, stareța care a restaurat și păstrează mănăstirea în stare bună, a oferit o recepție bogată la egumenie soborului patriarhal și arhieresc, domnului Consul și tuturor creștinilor adunați la Sfânta Liturghie.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/2mJ3R7bqgpA>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder"
order_direction="ASC" returns="included"
maximum_entity_count="500"]

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI DUH LA MISIUNEA RUSĂ DIN IERUSALIM (MISSIA)

Luni, pe 23 mai / 05 iunie 2017, sărbătoarea insuflării dumnezeiești a Duhului Sfânt a fost prăznuită la Misiunea Bisericească (Missia) și la biserica Sfintei Treimi a Patriarhiei Moscovei, situată în Ierusalimul de vest, aproape de Poarta Nouă.

Această Sfântă Liturghie praznicală din luna Duhului Sfânt a fost condusă de ÎPS Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, la invitația Misiunii mai sus menționate, care face parte din jurisdicția Patriarhiei.

Alături de Preafericirea Sa, împreună-slujitori au fost Arhiepiscopii Patriarhiei, Vicarul Patriarhal, ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolia, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina – Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Teodosie de Sevastia, ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenopolis, ieromonahi aghiotafiți, arhimandritul Ștefan, prezbiteri vorbitori de limba arabă, Pr. Iosif și Pr. Pavel din Beitjala și preoți vorbitori de limba rusă: Pr. Nicolae, superiorul acestei misiuni ecleziale, Arhimandritul Alexandru și ajutorul său,

Arhimandritul Leontie, alți ieromonahi și preoți din Patriarhia Moscovei, precum și Arhidiaconul Marcu și Diaconul Anastasie, împreună cu diaconi din Patriarhia Moscovei.

La Sfânta Liturghie au participat un grup de locuitori ruși ortodocși din Ierusalim, care sunt sub grija pastorală a Patriarhiei Ierusalimului, pelerini din Rusia și credincioși ortodocși din comunitatea creștină arabă.

Preafericirea Sa a predicat cuvântul lui Dumnezeu în fața celor prezenți la slujbă, după cum urmează:

„Prăznuim Cinzecimea și venirea Duhului, sorocul făgăduinței și împlinirea nădejdi. Cât de adâncă este taina ! Cât de mare și de cinstită ! Pentru aceasta, strigăm Ție: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție!” – exclamă Sf. Grigorie Teologul prin vocea imnografului Bisericii.

Preacuvioase Părinte Arhimandrit Alexandru, reprezentant al Preafericirii Sale Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii în Ierusalim,

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Creștinii evlavioși și pelerini,

Cel Care S-a înălțat în slavă la ceruri și S-a așezat de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl, și a trimis ucenicilor și apostolilor Săi Duhul Sfânt, dumnezeiesc, de o ființă, de o putere, de o slavă și de o veșnicie, ne-a adunat în această Biserică minunată care poartă numele Sfintei Treimi, pentru a sărbători în mulțumire Praznicul Rusaliilor și al pogorârii Duhului Sfânt, adică al venirii Lui în lume.

Trimiterea Mângâietorului, adică a Duhului Sfânt, a fost o făgăduință clară a Domnului către ucenicii Săi, după cum spun Sfinții Evangheliști: „Vă este de folos ca să mă duc Eu. Căci dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi, iar dacă Mă voi duce, Îl voi trimite la voi” (Ioan 16: 7). „Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus” (Luca 24:49). Și această făgăduință a fost îndeplinită în a cincizecea zi după Învierea în lumină a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în foișorul din Ierusalim, unde „erau toți împreună în același loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt” (Fapte 2: 1-4).

Taina aceasta cu adevărat mare și de necuprins cu mintea a Cincizecimii este începutul descoperirii pe pământ a trupului tainic al lui Hristos, adică al Bisericii, a cărei apartenență la instituția Dumnezeu-omenire este menținută și constituită de Duhul Sfânt, Cel de o veșnicie și de o ființă și care împarte același tron cu Tatăl și cu Fiul, așa cum bine o spune imnograful Bisericii: „Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăște proorocii; sfințește pe preoți; pe cei necărturari i-a învățat înțelepciune, pe pescari teologi i-a arătat; toată rânduiala Bisericii o plinește. Cel Ce ești de o ființă și de un scaun cu Tatăl și Fiul, Mângâietorule, slavă Ție!“.

Bucuria fără margini a Duhului Sfânt care i-a umplut pe Apostoli este aceeași putere dumnezeiască ce a fascinat întreaga lume și a luminat cu lumina adevărului și a dreptății. Sfinții Apostoli și ucenici ai lui Hristos au fost chemați să îndeplinească această misiune, după cum le-a spus Iisus: „Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă” (Matei 28: 18-20) .

Răspândirea învățăturii Evangheliei de către Sfinții ucenici și apostoli ai lui Hristos a strălucit lumină lumii și, de asemenea, a dăruit tuturor credincioșilor harul Duhului Mângâietor, al Duhului lui Hristos, așa cum spune imnograful: „precum ai făgăduit odinioară ucenicilor, Hristoase, trimițând acum, cu adevărat, pe Duhul Cel Mângâietor, ai strălucit lumii lumină, Iubitorule de oameni“. Și „ceea ce s-a propovăduit de demult prin Lege și prin prooroci, s-a plinit; că astăzi s-a revărsat harul Dumnezeiescului Duh, peste toți credincioșii“.

După cum bine se spune în Sinaxarul sărbătorii, Duhul Sfânt a fost dat Ucenicilor și Apostolilor în trei ocazii; într-un mod destul de slab înainte de Patima Lui Hristos; după Înviere, un pic mai clar, suflând asupra lor; și acum El L-a trimis în jos în mod fundamental; sau mai degrabă, S-a pogorât de la Sine, pentru a le desăvârși luminarea și sfințirea. Aceasta denotă că „apostolicitatea“ garantează unitatea, sfințenia și sobornicia Bisericii, așa cum le exprimă Crezul credinței noastre. Și, după cum spune imnograful: „venind Duhul Cel Sfânt prin a Sa putere, Hristoase, precum ai făgăduit apostolilor, a adunat limbile, cele osebite, ale amestecului tuturor oamenilor, într-o singură glăsuire laolaltă a credinței în Treimea cea nezidită“.

Duhul Sfânt a coborât asupra Sfinților Apostoli în chip de limbi de foc – interpretează Sfântul Ioan Gură de Aur, pentru a ne aduce aminte vechea poveste. „Pentru că, așadar, odinioară, oamenii nu s-au purtat frumos ci cu mândrie, au vrut să ridice un turn care să ajungă până la cer, și prin împărțirea limbilor, s-a oprit înțelegerea lor cea rea; pentru aceasta li se dă acum Duhul Sfânt în chip de limbi de foc, ca să adune laolaltă lumea împărțită prin amestecarea limbilor“.

Tocmai din acest motiv, harul Duhului Sfânt ne-a adunat și pe noi, cei care împărtășim aceeași doctrină și aceleași credințe, Bisericile ortodoxe surori, la acest altar fără jertfire de sânge, pentru a proclama acordul și unitatea în Duhul Sfânt și pentru a-l auzi pe Sfântul Pavel, zicând:

„roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea“ (Gal 5:22.). „Dragostea ... nu se laudă“ (1 Cor. 13: 4). Și, după cum spune Sf. Ioan Gură de Aur, „dragostea nu lucrează nimic rău asupra aproapelui; unde trăiește dragostea, Cain e departe de a-și ucide fratele“.

De aceea, iubiți frați și surori, sărbătorind acest praznic, să ne curățim inimile prin Duhul Sfânt și să Îi primim pogorârea, fiind luminați tainic. Și împreună cu Sfântul Grigorie Teologul, să spunem: „pe toți ne adună întru împărăția Ta; Dă iertare celor ce nădăjduiesc întru Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugirile vrăjmașului cele împotriva noastră“, și să oprim schismele din Bisericile noastre frățești ortodoxe. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților. Amin. ”

După otpust, s-a făcut schimbul de daruri convenit sărbătorii între conducătorii celor două Biserici, între Preafericitul Teofil, Patriarhul Ierusalimului și Chiril, Patriarhul Moscovei, reprezentat de Arhimandritul Alexandru. Preafericirea Sa i-a oferit Patriarhului Chiril o cruce pentru binecuvântare, iar acesta din urmă i-a dăruit Patriarhului Teofil o icoană a Maicii Domnului.

Curând după aceea a fost o scurtă recepție la Stăreția mănăstirii și apoi s-a făcut o masă monahală în cinstea soborului patriarhal, în cadrul căreia Preafericirea Sa a ținut un discurs în limba engleză, disponibil pe link-ul de mai jos:

<http://www.jp-newsgate.net/en/2017/06/05/33215>

Traducerea în limba română a acestui discurs este disponibilă pe acest link :

<https://ro.jerusalem-patriarchate.info/2017/06/05/33503>

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/XYPZEbepQ10>

ngg_shortcode_1_placeholder"
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"

SĂRBĂTOAREA ARĂTĂRII SEMNULUI SFINTEI CRUCI PE CER LA IERUSALIM LA PATRIARHIE

Sâmbătă, pe 7/20 mai 2017, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea Arătării Semnului Sfintei Cruci pe Cer la Ierusalim.

La acest praznic, Biserica de pretutindeni dar mai ales cea din Ierusalim, sărbătorește faptul că în vremea Sfântului Ierarh Chiril, Arhiepiscopul Ierusalimului, în anul 351 d.Hr., în ziua de Rusalii, în jurul orei nouă dimineața, Sfânta Cruce s-a arătat mai strălucitoare decât razele soarelui și s-a extins de pe Înfricoșătoarea Golgota până pe Muntele Măslinilor. Acest fapt a provocat surpriză, uimire și admirația plină de respect a multor oameni care au ieșit pe străzi și s-au uitat la priveliștea de pe cer vreme îndelungată, după cum descrie martorul ocular al evenimentului, Sfântul Chiril, Arhiepiscopul Ierusalimului, în Scrisoarea către împăratul Constanțiu, Fiul Sfântului Constantin cel Mare.

Spre pomenirea acestui fapt minunat, s-a slujit Sfânta Liturghie pe Înfricoșătoarea Golgota, condusă de ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolia, având drept împreună-slujitori ieromonahi aghiotafiți dintre care Protos a fost Arhimandritul Ieronim, și ierodiaconi. Răspunsurile la strană au fost date

de Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos și de elevii Școlii Patriarhale de pe Sion, la slujbă participând o mulțime de pelerini, în principal din Grecia dar și din alte țări ortodoxe.

Sfânta Liturghie de pe Înfricoșătoarea Golgota a fost urmată de o litanie întreită în jurul Sfântului Mormânt și apoi Mitropolitul care a slujit a citit, în limba greacă, scrisoarea menționată mai sus.

După încheierea Sfintei Liturghii (Otpust), soborul arhieresc și mulți pelerini au mers la Patriarhie și și-au arătat respectul față de Preafericirea Sa în Sala de recepție.

Acolo, ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolia a ținut următoarea cuvântare:

Prea Fericirea Voastră, Părintele și Stăpânul nostru,

Cu douăzeci de veacuri în urmă, crucea era un mijloc batjocoritor de pedeapsă și de moarte crâncenă. Romanii îi condamnau pe cei mai răi criminali la răstignire.

Astăzi Crucea domină viețile creștinilor credincioși din viața Bisericii noastre în întregime, ca un mijloc de jertfă, mântuire, bucurie, sfințire și har. Așa cum scrie Sf. Ioan Gură de Aur: „acest simbol blestemat și respingător al celei mai aspre pedepse a devenit acum dorit și prețuit”. Îl vedem pretutindeni. „În Sfântul Altar, la hirotonirea preoților, la Sfânta Liturghie, în case. Atât de mult râvnit de toți s-a făcut acest dar minunat, acest har de negrăit”.

Domnul Însuși ne-a descoperit în diferite ocazii prin întâmplări dincolo de fire și prin arătări minunate, cu putere, că semnul crucii este simbolul Său și trofeul de nebiruit al credincioșilor.

1. Cunoscutul istoric al Bisericii, Eusebiu din Cezareea (340), contemporan cu Sf. Constantin cel Mare, descrie

cu forță și într-un mod incontestabil cazul arătării Crucii luminoase lui Constantin cel Mare, dedesubt fiind scris „prin acest semn vei birui” – arătare care s-a făcut în amiaza mare, în lumina zilei, în fața tuturor oamenilor armatei sale.

2. Pe lângă arătarea de dincolo de fire a semnului Crucii, menționată mai sus, a mai fost o altă arătare, din nou în fața a numeroși martori oculari, pe vremea când Constanțiu, Fiul lui Constantin cel Mare era împărat și Sf. Chiril era arhiepiscopul Ierusalimului. Minunea este relatată de însuși Sfântul Chiril împăratului printr-o Scrisoare, în care menționează că în acea zi (7 mai 346 d.Hr, la vremea Cincizecimii), în jurul ceasului al treilea (9 dimineața), semnul Crucii a apărut pe cer, imens, luminos, întinzându-se de la Sfânta Golgota până pe Muntele Măslinilor. Au văzut aceasta nu doar unul sau doi oameni, ci toți cetățenii Ierusalimului. Și nu s-a arătat doar o clipă ci ore în șir a plutit pe cer. Și a fost atât de strălucitoare încât a depășit razele soarelui în strălucire, de aceea au putut să o vadă la amiază, în lumina zilei. Oamenii din oraș care au văzut această minune au alergat la Biserica Învierii. S-au grăbit să aducă slavă Domnului nostru Iisus Hristos într-un singur glas, deprinzând acum chiar din fapte că învățătura cea mai înaltă a creștinilor nu se bazează pe înțelepciunea omenească, aceea care convinge prin cuvinte și logică, ci pe mărturiile date de darurile duhovnicești și de puterile minunate. Iar învățătura nu este propovăduită doar de oameni ci mărturie îi aduce, de asemenea, Însuși Dumnezeu, din cer.

Dacă 14 septembrie este sărbătoarea Sfintei Înălțări a Crucii dătătoare de viață, o sărbătoare când mâinile omenești ale Patriarhilor și regilor au ridicat Sfânta Cruce, arătând-o ca simbol al credinței creștine și „gaura cheii spre Rai” deoarece este punctul nostru de referință la Cel Care Și-a

vărsat sângele Său Preasfânt pe ea, 7 mai este o altă sărbătoare a Înălțării Sfintei Cruci, nu de mâini omenești de data aceasta ci prin "mâinile" lui Dumnezeu Însuși. Pentru că El a vrut, atunci când credința creștină fusese deja acceptată și răspândită, să arate Crucea pe Cer, ca o extensie, ca să spunem așa, a descoperirii Sale în timpul domniei lui Constantin cel Mare, cu înscrisul bine cunoscut „prin acest semn vei birui”. Imnografia Bisericii noastre arată ce s-a petrecut și ne descrie Arătarea după toți parametrii săi: „Astăzi se bucură dumnezeiască mulțimea, căci se arată Cruce cerească pre la marginile pământului. Crucea luminează cerul cu lumină neapropiată, văzduhul strălucește și fața pământului se înfrumusețează. Biserica lui Hristos cântă cântări dumnezeiești și crede, cinstind Crucea cea dumnezeiască și minunată, care o păzește pre ea de sus” (Stihiră de la Vecernie).

Străvechea Patriarhie a Ierusalimului, urmând orânduirea și lucrările Bisericii Ortodoxe, cinstește sărbătorile, printre care se numără și sărbătoarea de astăzi a „Arătării Semnului Sfintei Cruci pe Cer la Ierusalim”, care a influențat Ortodoxia din toată lumea, în ciuda faptului că este o sărbătoare locală. Rugați-vă, Preafericirea Voastră, că Frăția noastră străveche să poată continua această tradiție și în veacurile viitoare. ”

Discursul a fost urmat de recepția sărbătorească și de îmbrățișarea frățească a părinților aghiotafiți. La sfârșit, Preafericirea Sa a oferit pelerinilor binecuvântări de Paști de la Ierusalim

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/rB9GM>

ngg_shortcode_2_placeholder"
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"

DESPRE PELERINUL DANIEL RUSUL (SECOLUL AL X-LEA)

Site-ul Patriarhiei postează un articol în limba rusă scris de domnișoara Elisabeth Koulinsky, fiica de preot și studentă vorbitoare de limba rusă la Școala de Teologie din Atena, despre Daniel Rusul. Acesta a venit ca pelerin în Țara Sfântă în secolul al X-lea și a descris în *Intinerarium*-ul său impresiile și experiențele din pelerinaj, referitoare la Sfintele Altare, care sunt de folos. Articolul este disponibil pe acest link:

<https://ru.jerusalem-patriarchate.info/2017/05/03/37583>

Din partea Secretariatului-General

PROHODUL (SLUJBA SFÂNTULUI EPITAF) LA PATRIARHIE (2017)

La ora 23:00, în Sfânta și Marea Vineri, pe 1/14 aprilie 2017, în Preasfânta Biserică a Învierii s-a făcut Denia Sfântului Epitaf (Prohodul), care este slujba punerii în mormânt mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos.

Pentru această slujbă, Frăția Sfântului Mormânt, condusă de Preafericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, împreună cu invitatul acesteia, ÎPS Arhiepiscop Leon al Finlandei, au coborât la Preasfânta Biserică a

Învierii, în bătaia îndoliată a clopotelor, iar după închinarea la Piatra Mirungerii și la Sfântul Mormânt, au intrat în Catolicon.

Acolo s-a făcut Canonul din Sfânta și Marea Sâmbătă până când preoții au primit binecuvântarea Patriarhului și până când preoții și arhieriei au îmbrăcat veșmintele liturgice.

Apoi, ca de obicei, soborul a ieșit din Catolicon și s-a îndreptat spre dreapta, spre Altarul „Nu mă atinge” al franciscanilor, unde s-a citit o rugăciune cu voce tare. S-au citit rugăciuni cu voce tare la fiecare din altarele din afara Ediculei de la nord spre sud, și anume la altarul de pe locul unde au păzit mormântul soldații romani, care au fost învățați să spună ca trupul Mântuitorului a fost furat („altarul Celui Furat”), la altarul Sfântului Longhin, la altarele Împărțirii veșmintelor, al Cununii de spini și la altarul lui Adam.

De la acest Altar, soborul a urcat pe înfricoșătoarea Golgota. Acolo s-a citit Evanghelia Răstignirii lui Iisus, s-a făcut o rugăciune iar Preafericitul Patriarh, Arhieriei și Consulul General al Greciei în Ierusalim, domnul Christos Sophianopoulos, s-au închinat. Apoi, patru Arhiepiscopi au purtat epitaful din mătase, care simbolizează veșmintele de înmormântare ale Domnului, și care a stat pe Sfântul Altar al înfricoșătoarei Golgota și coborând, l-au așezat pe Piatra Mirungerii. Acolo Preafericitul Patriarh a citit Evanghelia despre coborârea de pe cruce și îngroparea Domnului de către Iosif din Arimateea și Nicodim, ucenicul tainic al Domnului. A urmat procesiunea în jurul Sfântului Mormânt. Pe durata întregii slujbe, au cântat Protopsaltul Corului Preasfintei Biserici a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos, lampadarul George Alvanos și ajutoarele lor.

La sfârșitul procesiunii, Preafericirea Sa și arhiepiscopii au început cântarea Prohodului, pe care au continuat-o corul și credincioșii, în cele trei Stări:

1. „În mormânt Viață, pus ai fost Hristoase ...”

2. „Cuvine-se dar, să cădem la Tine, Ziditorul ...”

3. „Neamurile toate, lauda-ngropării ...”

La sfârșitul celor trei stări și înainte de troparele de dinainte de Evanghelia Utreniei, Părintele Secretar General, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Aristarch de Constantina, a ținut următoarea predică:

„Ingropare-ți laud,

Patimilor mă-nchin;

Și puterea Iți măresc, Milostivule,

Prin care de patimi am fost dezlegat”.

(Din Starea Întâi a Prohodului)

Preafericirea Voastră și Stăpâne, Sfânt sobor arhieresc,

Excelența Voastră, Domnule Consul General al Greciei, Cuvioși preoți și cucernici pelerini,

Dacă omul este culmea fapturilor lui Dumnezeu, și făptura, lumea „destul de bună” care îl înconjoară sunt gândite și primite de credincioși drept lucrarea cea mai minunată a lui Dumnezeu, o nouă lucrare, și mai minunată a lui Dumnezeu, este primită și trăită în vremurile din urmă, și anume asemănarea lui Dumnezeu cu omul, întruparea lui Dumnezeu în Iisus Hristos. Acest eveniment a fost prevăzut și prezis de prooroci și vestit de înger Fecioarei Maria. Fecioara, prin Duhul Sfânt, L-a luat în trup și L-a născut pe Unul Născut, Fiul lui Dumnezeu și Cuvântul cel fără de trup, de dinainte de vreme.

Acest Logos întrupat al lui Dumnezeu, Iisus Hristos din Nazaret, Dumnezeu și om, călătorind pe pământ, a trăit în Iudeea, în Galileea și în Samaria în vremea lui Octavian Augustus și a lui Pilat din Pont. A fost botezat de Ioan în râul Iordan; i-a ales pe cei doisprezece apostoli; a trăit printre oamenii. Pe „cei mici” i-a numit frații Săi. Le-a vindecat bolile, a făcut bine în multe feluri, a înviat morții. I-a învățat legea desăvârșită a iubirii și a iertării. În ipostaza Sa unică, a fost Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit, în două firi. A luat asupra Sa toate patimile omenești, chiar și moartea, chiar moartea pe cruce. De bună voie și-a dat viața pentru noi, după porunca Tatălui Său (Ioan 10:17). Pentru izbăvirea noastră, de bună voie a acceptat, „a suferit” moartea, la care L-au condamnat, prin libera lor voință bolnavă, oamenii „care au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele” (Ioan 3:17). Ei au fost aceia care au văzut în El nu izbăvitorul de păcat ci încălcătorul legii.

Totuși, au existat și acei oameni, „pământul roditor” în care a căzut sămânța învățăturilor Sale – cei care au văzut, prin discernământ, lumina și adevărul vieții în El. Membrii acestui „grup mic” au fost femeile care L-au urmat din Galileea și care au devenit și martorii oculari ai Răstignirii Sale. Din același grup face parte și Iosif din Arimateea, care a îndrăznit să vină la Pilat la ceasul al nouălea, când Iisus a spus cu voce tare „Săvârșitu-s-a” și ca om, și-a dat duhul, murind pe cruce. Apoi Iosif, om cu funcție mare, „și-a pus straie de doliu și a întrebat cum Te voi îngropa pe Tine, Dumnezeul meu,” și împreună cu femeile mironosițe a primit lucrarea binecuvântată de a-L coborî pe Iisus de pe lemn și de a-I îngropa trupul dumnezeiesc.

Acest eveniment întreg, răstignirea, coborârea de pe cruce și îngroparea Domnului nostru Iisus Hristos este pomenit de Biserică astăzi, la această oră, când Vinerea Sfântă și Mare este aproape de sfârșit și zorii Sfintei și Marii Sâmbete se

apropie. Biserica, trupul Său Cel sfânt, face această slujbă de pomenire în semn de recunoștință pentru că Domnul a răscumpărat-o (pe ea, Biserica) prin sângele Său cel sfânt, pentru că Biserica s-a născut din sângele care a țâșnit din coasta Sa împunsă. Biserica acum cântă, îndoliată dar și plină de bucurie, cu nădejde, fericire deplină și recunoștință adâncă pentru că Domnul Său „a omorât moartea prin cruce, tâlharului i-a deschis raiul și într-o zi, l-a făcut vrednic de rai“. Biserica propovăduiește lumii că Domnul a dat această taină a mântuirii prin crucea Sa chiar și celor adormiți, celor care de veacuri au fost robi diavolului din cauza mulțimii păcatelor lor și care se găsesc în stricăciunea morții. Pentru aceștia și-a îndeplinit misiunea Sfântul Ioan Botezătorul. El a predicat pocăința, de asemenea, celor care au erau în Hades. Pentru ei, Hristos a coborât la iad. Cântările Bisericii spun că prin coborârea Lui la iad, Hristos „i-a înviați pe morți din adâncurile pământului“ și în loc de suferințele iadului le-dăruit viața veșnică cu El – „să fie cu El în rai“.

Acest dat al desăvârșirii omului, adică al comuniunii cu Dumnezeu, al coexistenței cu El în viață și în moarte, este rodul „slăbiciunii lui Hristos cruce“. Hristos a trăit „prin puterea lui Dumnezeu“ pentru că El a acceptat de bună voie patimile, bătăile, batjocura, cununa de spini, sulita și moartea. Hristos a trecut prin toate acestea pentru binele nostru și spre slava Lui. „Acestea au fost rânduite ca Hristos să pătimească și apoi să vină din nou la Slava Lui“. Slava lui Hristos este crucea Lui, care este alegerea iubirii lui Dumnezeu pentru om, fără a nega responsabilitatea care revine celor care L-au răstignit. Hristos S-a întrupat pentru a fi răstignit, iar Hristos a înviat pentru că El a fost răstignit. Hristos este Împăratul slavei pe cruce. Prin crucea Sa, bucurie a venit în întreaga lume. Biserica se familiarizează cu această taină acceptând să sufere împreună cu El. Bisericii îi este dat „pentru Hristos, nu numai să creadă în El, ci să și pătimească pentru El“ (Filip. 1:29). Biserica suferă

împreună cu Hristos, „s-a răstignit împreună cu El“, curățindu-se de patimile stricătoare, a murit pentru El, „s-a îngropat împreună cu El în moartea Lui“, în cristelniță, în botez. Fiind slabă întru Hristos, Biserica trăiește din puterea lui Dumnezeu în ea (2 Cor. 13: 4) și perpetuează misiunea dătătoare de viață și mântuitoare a lui Hristos în lume. Ea Îl propovăduiește că fiind plinătatea vieții și desăvârșirea, iubirea jertfelnică și iertarea. Îndeplinind această misiune, Biserica se slăvește împreună cu Hristos.

Biserica Ierusalimului a fost binecuvântată să slujească misiunii lui Hristos în locurile unde El a trăit ca Dumnezeu și om, și mai ales la acest Mormânt gol, sfințit și dătător de viață, unde „cu trupul [a adormit] ca un muritor“. Cinstindu-I patimile, îngroparea și învierea, Biserica Ierusalimului, prin Frăția Sfântului Mormânt, a păzit, de-a lungul veacurilor, acest Mormânt ca pe lumina ochilor. Ea a întreținut și reabilitat recent Sfânta Ediculă construită de Komnenos, această „avuție și tribut față de Hristos al Grecilor Ortodocși“, în conformitate cu studiul tehnic al Universității Tehnice Naționale, lucrare înfăptuită din inițiativa Conducătorului Bisericii Sionului și a slujitorului la această sărbătoare, Preafericitul Patriarhul Teofil al Ierusalimului, spre lauda poporului binecuvântat al grecilor ortodocși și spre slava Dumnezeului nostru Căruia în Treime ne închinăm.

Din Preasfântul și de Viață Dătătorul Mormânt, Biserica Ierusalimului și Maica Bisericii urează celor care O onorează cu prezența, pelerinilor ortodocși din toate neamurile ortodoxe, răbdarea Celui răstignit în trup, puterea Dumnezeului nostru Iisus Hristos, Cel Care a murit în trup, precum și bucuria, pacea și sentimentele înălțătoare inspirate de viitoarea sărbătoare a Învierii Sale. Amin”.

Predica a fost urmată de binecuvântări, Laude și Doxologie, când Preafericirea Sa și Arhiepiscopii s-au închinat la Sfântul Mormânt.

La sfârșitul Doxologiei, soborul Patriarhal a făcut Otpustul la slujba din Catolicon și a revenit la Patriarhie, așteptând slujba Sfintei Lumini.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/jIyiVxQEHdg>

```
ngg_shortcode_3_placeholder"      order_by="sortorder"  
order_direction="ASC"              returns="included"  
maximum_entity_count="500"]
```

ZIUA ONOMASTICĂ A PREAFERICIRII SALE, PATRIARHUL IERUSALIMULUI

Sâmbătă, 12/25 martie 2017, Patriarhia a sărbătorit ziua onomastică a Prea Fericitului Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului (sărbătoare transferată din ziua de miercuri). Preafericitul Părinte poartă numele unuia dintre Sfinții Patruzeci de Mucenici de la lacul Sevastia din Armenia, care sunt prăznuiți pe 9 martie.

1. Seara

Vineri seara sărbătoarea a început cu citirea Ceasului al nouălea la Biserica Mănăstirii Sfinților Constantin și Elena.

După aceea, în sunetul clopotelor, Frăția Sfântului Mormânt a coborât la Prea Sfânta Biserică a Învierii. Acolo, Prea Fericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, împreună cu Părinții Aghiotafiți s-au închinat la Piatra Mirungerii și la Sfântul Mormânt. Apoi, după ce

Preafericirea Sa a îmbrăcat mantia, a dat binecuvântarea în Catolicon și a început Vecernia Mare, cu Intrarea Mare și Litia. Între timp, Arhiepiscopii Sfântului Sinodului s-au închinat pe Înfricoșătoarea Golgota și diaconii au cădit altarele. La finalul Vecerniei, Frăția Sfântului Mormânt s-a îndreptat spre sediul Patriarhiei.

2. În ziua prăznuirii

Sâmbătă dimineața, pe 12/25 martie 2017, după coborârea la Biserica Învierii și închinarea la Piatra Mirungerii și la Sfântul Mormânt, Prea Fericea Sa a îmbrăcat mantia, a intrat în Catolicon, a dat binecuvântarea și a urcat pe Tron. Apoi preoții au venit ca să primească binecuvântarea Preafericirii Sale, în timp ce Protopsaltul Prea Sfintei Biserici a Învierii a cântat imnurile sărbătorii. Apoi Preafericirea Sa a rostit rugăciunea pentru a primi binecuvântarea de Sus, și a intrat apoi în Sfântul Altar, urmat de Arhierei și de preoți.

După ce Preafericirea Sa și Arhiepiscopii au îmbrăcat veșmintele liturgice, a început Sfânta Liturghie în Catoliconul Bisericii Învierii, condusă de Preafericirea Sa. Au slujit de asemenea ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, ÎPS Isihie de Capitolia, ÎPS Mitropolit Timotei de Bostra, ÎPS Mitropolit Benedict de Philadelphia, și ÎPS Arhiepiscopi Alexie al Tiberiadei, Damaschin de Joppa, Aristarh de Constantina, Metodie al Taborului, Teodosie al Sevastiei, Dimitrie al Lyddei, Nectarie de Anthedona, și ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenoupolis, împreună cu ieromonahi aghiotafiți și preoți vorbitori de limba arabă de la Patriarhie, și cu ierodiaconii Evloghie, Anastasie și arhidiaconul Marcu. Răspunsurile la strană au fost date de Protopsaltul Prea Sfintei Biserici a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos, la slujbă fiind prezenți Consulul General al Greciei în Ierusalim, Domnul Christos Sophianopoulos și domnul Consul Koenis, precum și alți membri ai Consulatului Greciei și mulți pelerini.

După Sfânta Euharistie și Otpustul, s-a făcut o slujbă (doxologie) pentru sărbătorirea Preafericitului în centrul Catoliconului, la care au slujit arhiepiscopi și ieromonahi aghiotafiți. La sfârșitul Doxologiei, soborul Patriarhal s-a îndreptat spre Patriarhie. Acolo, în Sala de recepție, Părintele Secretar General S-a adresat Preafericitului Părinte, după cum urmează:

*Discursul Părintelui Secretar-General, Înalt Prea Sfințitul
Arhiepiscop Aristarh de Constantina cu ocazia zilei onomastice
a Prea Fericirii Sale, Părintele nostru și Patriarhul
Ierusalimului*

Teofil al III-lea

9 martie 2017

Prea Fericirea Voastă, Părintele și Stăpânul nostru,

Biserica prăznuiește astăzi, la începutul lunii martie și în mijlocul Postului Mare, amintirea Sfinților Patruzeci de Mucenici care au suferit frigul și alte chinuri asemănătoare ca să Îl mărturisească pe Hristos în lacul Sevastia din Armenia. Această sărbătoare ne stă astăzi înaintea ca o provocare puternică și întărire încurajatoare spre continuarea luptei noastre duhovnicești pentru a participa cu vrednicie la Patimile și Învierea Domnului nostru Iisus Hristos

Pentru Mama Bisericii și Venerabila Frăție a Sfântului Mormânt din ea, amintirea acestor patruzeci de Mari Sfinți Mucenici este asociată cu sărbătorirea zilei onomastice a Preafericirii Voastre, întrucât cu dragoste de Dumnezeu purtați numele unuia dintre ei, al Sfântului Martir Teofil.

Cu această dublă ocazie, a prăznuirii Sfinților Patruzeci de Mucenici și a zilei numelui Prea Fericirii Voastre, s-a slujit

Sfânta Liturghie și s-a făcut o slujbă (Doxologie) de mulțumire în centrul pământului, acolo unde Dumnezeu a lucrat mântuirea noastră și unde se află Prea Sfânta Biserică a Învierii. La aceste slujbe au participat toți membrii venerabilei Frății a Sfântului Mormânt, clerici și laici de aproape și de depărtare, din locuri care fac parte din jurisdicția Patriarhiei noastre.

Continuând rugăciunea pe care am început-o în Biserică, pentru sănătatea și viața îndelungată a Preafericirii Voastre, încheiem acum ceremonia în această sală istorică a Tronului și exprimăm tot ceea ce este vrednic, drept, modest și demn de laudă, așa cum o dovedesc faptele care Vă caracterizează.

Și vom începe prin a spune că grija păstorească deosebită a Preafericirii Voastre, preocuparea și strădania necesare pentru obștea noastră greacă ortodoxă și vorbitoare de limba arabă au fost, încă o dată, neîncetate. Acestea s-au vădit prin vizite pastorale, la sărbătorile la care ați slujit Sfânta Liturghie și ați predicat cuvântul dumnezeiesc, sau prin acordarea unui ajutor financiar cu diferite ocazii, la nevoie, după putința și în funcție de resursele Patriarhiei. În acest sens, cu ajutorul financiar al Patriarhiei, am sărbătorit recent inaugurarea Bisericii Sf. Gheorghe a comunității de frontieră din Pkea, din nordul Israelului, și a fost hirotonit un preot pe seama acestei eparhii. Din grijă pentru comunitatea vorbitoare de limba arabă, Preafericirea Voastră a început de curând procedura de funcționare a Consiliului mixt, o instituție care specifică limitele de participare a mirenilor în chestiuni legate de Patriarhie.

Locurile de închinare și drepturile imobiliare ale Patriarhiei au fost și ele protejate și asigurate, cum a fost cazul proprietății Mănăstirii Sfântul Teodosie, din împrejurimile Lavrei Sf. Sava, care este o zonă unde sunt interzise construcțiile, și cazul Metocului Mănăstirii Ghețimani, aflat vizavi de Biserica Învierii, care a fost primejduit de coloniști israelieni care au ocupat ilegal și cu viclenie o

casă de oaspeți din vecinătate.

Activitatea umanitară a Patriarhiei noastre s-a arătat din nou în practică, prin cea de-a treia vizită a Preafericirii Voastre în tabăra refugiaților sirieni din Zaatar, în Iordania, unde s-a oferit ajutor umanitar pregătit de biroul Patriarhiei din Amman.

Toate cele menționate mai sus, Preafericirea Voastră, au avut loc în decursul a mai mult de un an, Preafericirea Voastră purtând pe umeri responsabilitatea și grija, atât în teorie cât și în practică, a desfășurării proiectului de restaurare, conservare și reabilitare a Sfintei Edicule a Sfântului Mormânt, în conformitate cu studiul echipei interdisciplinare a Universității Tehnice Naționale din Atena, coordonată de doamna Profesor Antonia Moropoulou, prezentă alături de noi astăzi, și cu contribuția financiară a donatorilor cucernici, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții. Această lucrare este piatra din capul unghiului a lucrărilor Preafericirii Voastre, întrucât o sarcină dificilă s-a făcut ușoară, și ceea ce era cu neputință s-a făcut cu putință. Pentru aceasta, Preafericirea Voastră în primul rând și apoi Frăția Sfântului Mormânt, care a colaborat în mod voit și cu devotament cu Preafericirea Voastră, pot să se laude, cu modestie, întrucât au adăugat o piatră de fixare și susținere la lucrarea anterioară a lui Komnenos și a Părinților noștri de demult, ca semn veșnic al misiunii religioase și culturale de restabilire a păcii a poporului nostru binecuvântat, în istoria și slava Domnului nostru Iisus Hristos Cel înviat din morți.

Felicitându-Vă cu stimă, Preafericirea Voastră, pentru acestea, ridic paharul în numele Frăției, urându-Vă sănătate deplină pentru cât mai mulți ani cu putință, pace, solidaritate și puterea să stăpâniți, cu călăuzirea Duhului Sfânt, spre înfăptuirea a mai multor lucrări bune spre folosul Sfintei noastre obști și spre slava Dumnezeului nostru căruia în Treime ne închinăm. Amin."

Preafericirii Sale I s-a adresat, de asemenea, Excelența Sa, Consulul General al Greciei în Ierusalim, domnul Christos Sophianopoulos, după cum urmează:

„Prea Fericirea Voastră, Preasfințiți Părinți, Doamnelor și Domnilor,

Sărbătoarea de astăzi este de o importanță deosebită pentru noi toți, întrucât Frăția Sfântului Mormânt și credincioșii evlavioși de aici, printre care se numără și angajații Consulatului Grec, cinstesc Ziua Numelui Conducătorului Bisericii Sionului – Mama Bisericii, a Preafericitului Patriarh al Ierusalimului, Teofil al III-lea.

Este o onoare specială, precum și o bucurie pentru mine, să fiu prezent la această sărbătoare, pentru prima dată de la preluarea îndatoririlor mele în Ierusalim. Cu această ocazie, aș dori, Preafericirea Voastră, să transmit, în numele guvernului elen, încrederea neclintită și sprijinul față de Patriarhie, de Frăția Sfântului Mormânt și față de Preafericirea Voastră personal, împreună cu recunoașterea și admirația noastră pentru lucrarea multiplă pe care o faceți, neostenit și cu abnegație. Permiteți-mi să exprim urările noastre cele mai sincere, izvorâte din inimă, de sănătate, viață îndelungată și putere, astfel încât să continuați să Vă îndepliniți misiunea importantă pe care o aveți.

La numai câteva zile după ceremonia luminoasă a finalizării proiectului de restaurare a Sfintei Edicule a Sfântului Mormânt, care a inspirat admirația și respectul profund al creștinilor din întreaga lume, avem posibilitatea de a recunoaște că acest proiect nu ar fi fost vreodată materializat fără inițiativa Voastră istorică, fără viziunea și simțul de mare responsabilitate pentru apărarea închinării la altare care, așa cum ați subliniat, reconciliază popoare, națiuni și culturi și constituie o mărturie elocventă a naturii noastre comune umane, a destinului nostru comun.

Preafericirea Voastră,

Dispoziția sinceră pentru înțelegere și reconciliere pe care o demonstrați și cultivați în mod sistematic, nu numai pentru relația cu celelalte doctrine și religii ci și în reconcilierea mai amplă și în efortul de a face pace în această regiune instabilă, adaugă autoritate și un statut moral Patriarhiei Ierusalimului, făcând-o o instituție a moderației și stabilității în mijlocul unei epoci de incertitudine, instabilitate și reorganizări care par să favorizeze fanatismul, intoleranța și tensiunile.

Patriarhia Ierusalimului este, cu siguranță, un punct stabil de referință pentru grecii din întreaga lume și simbolizează prezența noastră îndelungată în Țara Sfântă. În același timp reprezintă și o legătură indestructibilă de prietenie și cooperare cu alte națiuni deoarece este, de asemenea, reprezentativă pentru creștinii ortodocși din regiune, păstrând tradițiile prețioase și transmițând mesajului Ecumenic al Ortodoxiei în toate colțurile lumii. Pentru noi toți, această Instituție Sfântă este păstrătoarea celor mai importante Sfinte altare ale creștinismului, care sunt apărute cu devotament și abnegație de către Părinții Aghiotafiți.

Preafericirea Voastră,

Atât guvernul elen cât și grecii credincioși Vă înconjoară cu dragoste și devotament. Angajați publici și alte persoane se adună la Patriarhie ca pelerini, așa cum am văzut cu câteva zile în urmă, dovedind importanța pe care o acordă lucrării Prea Fericirii Voastre și aceleia a Părinților Aghiotafiți.

Și noi, împreună cu ei, ne rugăm, de asemenea, ca să aveți sănătate, putere și viață lungă spre folosul Patriarhiei, al Frăției, al obștii Ortodoxe Grecești, al Ortodoxiei și al păcii în Țara Sfântă. La mulți ani!"

Preafericirea Sa a fost, de asemenea, felicitat de reprezentanți ai altor Biserici și comunități ortodoxe, care vor fi postate (în scurt timp) odată cu mesajul de mulțumire al Preafericirii Sale.

Recepția din Sala Mare a Patriarhiei a fost urmată de o masă sărbătorească. Slujbele religioase menționate mai sus au fost transmise în direct de postul de radio al Patriarhiei Ierusalimului.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/JWYxnSX3H0M>

ngg_shortcode_4_placeholder"
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"

CEREMONIA CARE MARCHEAZĂ ÎNCHEIEREA PROIECTULUI DE RESTAURARE A SFINTEI EDICULE A SFÂNTULUI MORMÂNT

În dimineața zilei de miercuri, 9/22 martie 2017, ceremonia care a marcat încheierea restaurării și reabilitării Sfintei Edicule a Sfântului Mormânt a avut loc în fața monumentului restaurat. Proiectul de restaurare a început acum un an, din inițiativa Patriarhiei Ierusalimului și cu acordul comunităților creștine, al franciscanilor și al armenilor. Munca de cercetare și lucrările au fost efectuate de echipa interdisciplinară a Universității Naționale Tehnice din Atena

(N.T.U.A.), sub coordonarea doamnei profesor Antonia Moropoulou.

La ceremonie au participat Excelența Sa, Prim-Ministrul Greciei, dl. Alexis Tsipras, care l-a vizitat pe Preafericitul Teofil la Patriarhie mai devreme în aceeași dimineață, miniștrii din Grecia, dna Mika Ertegün, comisar al Fondului Mondial al Monumentelor, donatori majori și alții care au făcut donații mai modeste pentru finalizarea acestui proiect, Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic Bartolomeu, care de asemenea l-a vizitat pe Preafericitul Teofil la Patriarhie înainte de ceremonie, reprezentanți din Muntele Athos, ÎPS Mitropolit Nikolaos din Mesogaia și Lavreotiki, reprezentanți ai statului Israel, cum ar fi dl. Yacoub Salame Cesar Marjieh, șeful poliției israeliene din Ierusalim, dl. Yoram Levi, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al Israelului, dl. Tsahi Hanekby. Au fost de asemenea prezenți, în calitate de invitați, majoritatea Părinților aghiotafiți, conduși de egumenul lor, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, Teofil.

Ceremonia a început cu psalmodierea imnurilor pascale de către Protopsaltul Prea Sfintei Biserici a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos și corul său, care a cântat și „Îngerul a strigat către Cea plină de daruri ...”, imediat după discursul oficial rostit de Prea Fericitul Teofil, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului (vezi link-ul: <http://www.jp-newsgate.net/en/2017/03/22/30993>). Discursul Preasfintitului a fost urmat de cuvântările custodelui în Țara Sfântă, Pr. Francesco Patton, al Patriarhului armean al Ierusalimului, Preafericitul Părinte Nourhan, al fostului custode în Țara Sfântă, în prezent Administrator Latin Apostolic, Pr. Pierre Battista Pizzaballa.

Un discurs a fost rostit și de Sanctitatea Sa, Patriarhul Ecumenic Bartolomeu (va fi postat în scurt timp).

Mesaje au fost citite și de delegatul Papei, Cardinalul

Leonardo Sandri și de Patriarhul Catolicos al Armeniei, Prea Fericitul Garegin.

La finalul ceremoniei, invitații s-au dus la Patriarhie. Acolo, Preafericirea Sa a ținut următorul discurs (va fi postat în scurt timp) și a prezentat-o pe doamna profesor de la Universitatea Națională Tehnică din Atena și coordonatoarea proiectului, d-na Antonia Moropoulou, pentru prezentarea aspectelor tehnice ale acestuia pe ecran. Prezentarea în limba engleză poate fi accesată pe acest link:

09_2_Completion_Presentation_March_2017_EN

https://www.dropbox.com/s/8wqg61ilqozkg6e/09_2_Completion_Presentation_March_2017_EN.pdf?dl=0

Apoi, Prea Fericirea Sa His Beatitudine l-a onorat pe dl. Ivan Savvidis cu Distincția Supremă de Mare Sravrofor al Sfântului Mormânt, și pe proprietarii companiei Aegean Airlines, dl. Theodoros și dl. Eutychios Vassilakis, cu distincția de Mare Comandor al Ordinului Cavalerilor Sfântului Mormânt.

Ceremonia s-a încheiat cu discursul Prim Ministrului Greciei, dl. Alexis Tsipras.

După încheierea ceremoniei, toți oaspeții au fost invitați la o recepție tip bufet cu produse de post, mulțumind lui Dumnezeu, Care ne-a considerat vrednici să finalizăm un asemenea proiect.

Din partea Secretariatului General

httpv://youtu.be/PC_1n3DoLzc

ngg_shortcode_5_placeholder"
order_direction="ASC"

order_by="sortorder"
returns="included"

SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR IOAN ȘI GHEORGHE HOZEVIȚII

Sâmbătă 8/21 ianuarie 2017, la două zile după prăznuirea Dumnezeieștii Arătări, Patriarhia i-a cinstit pe Sfinții Ioan și Gheorghe de la Hozeva în mănăstirea pe care au întemeiat-o și care le este închinată, aflată pe malul pârâului Horat, mai jos de Muntele Ispitirii și de orașul Ierihon.

Dintre acești doi sfinți, Ioan a fost Episcop al Cezareei, în Palestina, în veacul al IV-lea, dar a părăsit îngrijirea pastorală și s-a retras ca simplu monah în Mănăstirea Hozeva, unde a atras un număr mare de călugări; Gheorghe, originar din Cipru, a venit în această mănăstire și a renovat-o după pagubele, deteriorarea și distrugerea ei în urma atacului perșilor din anul 614.

Așa cum ne arată istoria, înainte de vremea acestor doi sfinți, în mănăstire au viețuit patru pustnici (anahoriți), numiți Promos, Zenon, Ganneos și Aian, și, pentru cei care își aduc aminte, în anii 1950, aici a viețuit și recent canonizatul sfânt român Ioan cel Nou Hozevitul. De asemenea, printre viețuitorii mănăstirii s-au numărat vrednicii de amintire părintele stareț, arhimandritul Amfilohie din Epir, și părintele arhimandrit Antonie din Salonic, ucis în mănăstire pe când repara zidul nartexului din biserică. Urmașul său, tot din Salonic, arhimandritul Gherman, a fost ucis mișelește de un necredincios pe când se îndrepta cu mașina, înapoi spre mănăstire. Arhimandritul Gabriel a dus viață pustnicească în peștera din culmea abruptă de aici, iar

în Schitul Sfânta Ana de lângă mănăstire a dus viață pustnicească un călugăr cipriot, iconar și editor al Gerondikon-ului, părintele Pavlos. În prezent, călugărul Blaj viețuiește în același loc.

Cu ceva timp în urmă, Prea Fericirea Sa, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului, a încredințat conducerea mănăstirii părintelui stareț de la Mănăstirea Sfântul Gherasim de la Iordan, părintele arhimandrit Hrisostom, dar acum câțiva ani, Prea Fericirea Sa l-a numit egumen pe părintele arhimandrit Constantin, care a venit din arhiepiscopia de Teba și Livadia și s-a alăturat Frăției. De când a fost numit egumen, părintele Constantin a atras călugări în mănăstire și a renovat biserica, chiliile și alte locuri din mănăstire.

În ziua mai sus menționată, Prea Fericirea Sa, Patriarhul Teofil a fost primit cu cinste de părintele stareț, arhimandritul Constantin, care i-a adresat următorul discurs, rostit în limba greacă și tradus aici în limba română:

“Prea Fericirea Voastră, Părintele Nostru și Patriarh,
Cuvioși părinți din soborul patriarhal,

Sfinții și Ctitorii acestei Sfinte Lavre, Ioan și Gheorghe Hozevitul, așa cum se menționează în sfântul lor acatist, au venit în deșertul Iudeii „în pământ uscat și însetat, unde nu e apă,” lepădându-se de lume. Prin viața lor de nevoințe și curățire de patimi, au dat o lovitură puternică diavolului; și au reușit acest lucru mai ales aici, în această fortăreață din pustie!

Cu adevărat, fiecare mănăstire nou întemeiată este un trofeu al biruinței împotriva diavolului, iar hramul său, în fiecare an, aduce cinstire biruitorilor săi, sfinții care au învins vrăjmașul credinței noastre, așa cum au făcut-o Sfinții Ioan și Gheorghe! Sfinți care, umblând pe acest pământ, din viața

lor, au devenit cetățeni ai raiului.

Prietene al Sfinților, Părinte și Patriarh,

Avem convingerea că fiind prezent la Dumnezeiasca Liturghie, în fiecare zi, vă rugați pentru noi toți, frații aghiotafiți. În plan duhovnicesc, vă simțim dragostea părintească și simțim grija pe care Prea Fericirea Voastră o are pentru Venerabila Patriarhie. Cu moralitate nepătată, Prea Fericirea Voastră înfloarește, păstrând, renovând și înfrumusețând Sfintele Altare din toate locurile din jurisdicția Patriarhiei Ierusalimului. Exemple de prim rang sunt proiectele de întreținere – cu grija și respectul cuvenit – ale Sfintei Edicule și ale Basilicii care adăpostește Peștera Nașterii din Betleem! Înfrumusețați cele mai Sfinte Altare așa cum a făcut-o Sfântul Modest, după cuvântul imografului care a scris despre el.

Ca fii duhovnicești ai Prea Fericirii Voastre, vă cinstim prezența, rostind cu glas tare „Bine ați venit! ”

După aceasta, Prea Fericirea Sa a condus privegherea de toată noaptea pentru sărbătoare și Dumnezeiasca Liturghie, slujind împreună cu Părintele Secretar-General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina, ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenoupolis, și Părintele Stareț, Arhimandritul Constantin și alți părinți aghiotafiți. Răspunsurile la strană au fost date, în limba greacă, în strana din dreapta, de către părinți hozeviți, de Arhimandritul Serafim de la Sfânta Mănăstire din Geromerion, și Părintele Georgios din Arhiepiscopia de Elia, și în strana din stânga, în arabă, de corul Arhimandritului Filoteu, Vicarul Patriarhal din Acra. Au fost prezenți la rugăciune, de asemenea, pelerini credincioși din împrejurimile Ierihonului și din alte orașe, precum și pelerini din Grecia, Rusia și România.

Acestor creștini adunați la sfânta slujbă, Prea Fericirea Sa a ținut o predică în limba greacă, tradusă aici în limba română:

“Domnul i-a preaslăvit pe Sfinții Săi pe pământ, după cum a binevoit. Slăbiciunile lor s-au înmulțit, și după aceea s-au trecut repede”.

Domnul i-a făcut pe Sfinții Săi din Palestina vrednici de admirație, și în ei se află toată voia Sa cea bună și desăvârșirea. Multe au fost necazurile acestor sfinți, dar din toate acelea au fost curând izbăviți, după cuvântul Profetului David.

Iubiți frați întru Hristos,

Cinstiți închinători la sfintele moaște de la Hozeva,

Domnul nostru Iisus Hristos, înconjurat de apele râului Iordan, nu a avut nevoie să fie curățat El Însuși de ele ci dimpotrivă, în iconomia Sa, ne-a dăruit o renaștere continuă prin faptele Sale, ne-a adunat pe toți în acest loc agiografic și sfințit, și anume Mănăstirea de la Hozeva, pentru a cinsti cu recunoștință și în mod festiv amintirea Părintelui nostru dintre Sfinți, Gheorghe Hozevitul.

Sfântul nostru Gheorghe, care a primit același nume ca și Sfântul Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de Biruință și, desigur, urmaș credincios al lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Care a murit în trup pentru noi, s-a străduit să moară și să fie răstignit împreună cu El, prin despățimire, și ajungând la despățimire desăvârșită, a dobândit deplinătatea Duhului Sfânt, așa cum scrie despre el în Sinaxar.

Cu alte cuvinte, Sfântul Gheorghe a fost un mucenic vădit al luptelor sale în nevoințe aspre, așa cum învață Sf. Ioan Gură de Aur atunci când spune: „Școala cucernicieii este mucenicia”. Și, după cuvântul Proorocului David „Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și

mărturiile Lui (Psalm 24:11).

Părintele nostru între Sfinți Gheorghe a căutat o arenă duhovnicească și a găsit regiunea din jurul râului Iordan drept locul cel mai potrivit, loc unde Ioan, fiul lui Zaharia, a propovăduit botezul pocăinței spre iertarea păcatelor (Luca 3: 2-3), iar Iisus, venit din Nazaretul Galileii, a fost botezat de către Ioan în râul Iordan (Marcu 1: 9).

Spunem aceasta pentru că Mănăstirea Hozeva, aflată în perimetrul regiunii Iordanului, a devenit locul de botez al lui Hristos în Duhul Sfânt, unde o mulțime de călugări și de nevoitori au fost botezați în Hristos și s-au îmbrăcat în Hristos, după cuvântul Sfântului Pavel „Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Gal. 3: 27), și în alt loc, „și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului” (Efes. 4: 24).

Sfântul Pavel, care a crezut în Hristos când „o lumină din cer, ca de fulger, l-a învăluit deodată” (Fapte 9: 3), s-a îmbrăcat în Lumina lui Hristos ca și cu o haină, adică în Același Hristos, Care este lumină a lumii. „Eu sunt lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8: 12), spune Domnul, și în altă parte, „Eu sunt Lumina lumii; ” (Ioan 12:46), și „dar cel care lucrează adevărul vine la Lumină, ca să se arate faptele lui” (Ioan 3: 21).

În această lumină de care nu ne putem apropia, dar care a strălucit în chip de porumbel deasupra lui Iisus Cel botezat de către Ioan în râul Iordan, s-a îmbrăcat Părintele nostru dintre Sfinți, Gheorghe, care ne-a invitat și pe noi, împreună cu tovarășii săi în nevoie, Ioan și Ioan cel Nou Hozevitul, la această adunare Euharistică, pentru a slăvi și a-L binecuvânta pe Dumnezeu nostru în Sfânta Treime, împreună cu imnograful, spunând: „luminătorul și luminându-i pe oameni, Iisus lumina necreată, fiind botezat în râul Iordan, ai

strălucit într-o lumină de o ființă cu Tatăl, în care toată făptura luminată Îți strigă Ție, binecuvântat este Dumnezeu Care nouă ni S-a arătat, slavă Ție”.

Sfânta Noastră Biserică propovăduiește această lumină necreată, pe Dumnezeu Cel în Treime Sfântă și Îl vestește lumii pe Dumnezeu Cuvântul, Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Această lumină necreată este mărturisită în cuvânt și faptă, în practică și în teorie, de către Sfinții Bisericii noastre, adică de prietenii lui Hristos, care, fiind zidiți din țărână, s-au îmbrăcat în chipul Celui Ceresc(1 Cor. 15: 49) adică neprihănirea și învierea lui Hristos. Acest fapt este mărturisit de moaștele sfinților. Mărturie stau și moaștele întregi, nestricate și înmiresmate ale Sfântului român Ioan cel Nou Hozevitul, care a fost ucenic duhovnicesc al Părintelui nostru din rândul Sfinților, Gheorghe. Mărturie stă și credința noastră, a creștinilor, în taina de necuprins în cuvinte a întrupării Lui Dumnezeu Cuvântul, Hristos Mântuitorul nostru, care S-a zămislit din sângele curat al Pururea Fecioarei Maria, S-a născut în peștera din Betleem, și S-a botezat de la Ioan, în apele râului Iordan.

Prin urmare, iubiții mei frați, să ne curățim simțurile și să îl rugăm pe Sfântul nostru Părinte Gheorghe, spunându-i „tuturor celor care te cinstesc, dăruiește-le luminare și comuniune cu Dumnezeu”. Amin.

După Sfânta Liturghie, Prea Fericirea Sa a făcut slujba de pomenire a morților la mormintele celor trei stareți precedenți ai mănăstirii, părinții arhimandriți Amfilohie, Antonie și Gherman.

După binecuvântarea de la final, dimineața devreme, părintele stareț, arhimandritul Constantin, a oferit o masă Prea Fericirii Sale și creștinilor care au participat la slujbă.

Din partea Secretariatului-General

httpv://youtu.be/Q_Z6D8zhIhk

ngg_shortcode_6_placeholder"
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"

CRONICA VIZITEI PREA FERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI ÎN RUSIA CU OCAZIA ANIVERSĂRII A 70 DE ANI DE LA NAȘTEREA PREA FERICITULUI PATRIARH AL MOSCOVEI

A. Întâlnirea dintre Prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului și Prea Fericitul Patriarh al Moscovei

Sâmbătă, 6/19 noiembrie 2016, înainte de prânz, la Patriarhia Moscovei, Prea Fericitul Patriarh al Ierusalimului și delegația care l-a însoțit s-au întâlnit cu prea Fericitul Patriarh Chiril al Moscovei, care a fost însoțit de ÎPS Mitropolit Ilarion de Volokolamsk, de ÎPS Mitropolit Serghei, de Părintele Protos Nikolai Balasov și de alți clerici. Prea Fericitul Patriarh Chiril și-a exprimat bucuria ocazionată de această întâlnire, prima după împreună-liturghisirea din 2013, când s-a aniversat botezul poporului rus. „Asemenea întâlniri – a spus Patriarhul Chiril – consolidează unitatea noastră, în ciuda diferențelor ocazionale. Vă primim cu mare bucurie, ca Patriarh al Orașului Sfânt și al Țării Sfinte, sfințite de pașii Mântuitorului nostru Hristos. Vă primim din ținutul de

unde Sfinții Apostoli au plecat pentru a propovădui învățăturile lui Hristos în toată lumea”.

În replică, Prea Fericitul Patriarh Teofil a spus că întâlnirea este într-adevăr o bucurie specială și o onoare, conferită de Patriarhia Moscovei cu ocazia sărbătoririi zilei de naștere a Patriarhului Chiril. „Această întâlnire este deosebit de importantă – a adăugat Prea Fericitul Teofil – nu doar pentru întărirea legăturilor dintre Patriarhia Ierusalimului și Biserica Rusiei, ci și pentru exprimarea unității Bisericii în general”.

Poporul rus și Biserica Rusă au contribuit nespus de mult la Sfintele Altare, de pildă Biserica Rusă a donat 3,000,000 de dolari americani pentru restaurarea Bisericii Nașterii Domnului din Betleem. „Renovarea – a spus Patriarhul Teofil – s-a efectuat prin intermediul Autonomiei Palestiniene, datorită neînțelegerilor dintre cele trei Comunități.” Prea Fericirea Sa a adăugat apoi: „În ceea ce ne privește, noi vom restaura Peștera împreună cu Franciscanii, și nădăjduim că veți fi interesați să subvenționați proiectul”.

”Mulțumim Dumnezeuului Nostru în Treime slăvit pentru acest proiect și pentru faptul că pelerini din Rusia și Ucraina continuă să sprijine Locurile Sfinte” – a spus Patriarhul Teofil. „Cu acești pelerini sărbătorim și noi Cincizecimea noastră, și anume unitatea noastră, și ei întăresc statutul și caracterul creștin al Ierusalimului”, a continuat Prea Fericitul.

Patriarhul Teofil l-a invitat apoi pe Patriarhul Chiril să viziteze Țara Sfântă când se vor încheia lucrările de restaurare a Bisericii Nașterii Domnului din Betleem și când se va încheia proiectul de restaurare a Ediculei Sfântului Mormânt. Și-a exprimat bucuria de a fi primit recent vizita Prim Ministrului Medvedev, care s-a interesat de restaurarea Sfântului Mormânt.

Cu referire la acest subiect, Patriarhul Chiril a spus că a fost informat recent de către Prim Ministrul Medvedev că Rusia va sponsoriza renovarea străzii care duce la Biserica Sfântului Mormânt și a curții din fața Bisericii.

Patriarhul Chiril a făcut de asemenea referire la un război al dezinformării dus împotriva Bisericii Ruse, care o învinuiește de absența a patru Biserici de la Marele Sinod al Ortodoxiei. „Absența noastră – a spus Patriarhul Chiril – s-a datorat unei critici puternice la adresa textului despre relația dintre Biserica Ortodoxă și comunitățile creștine [...]. Totuși nu avem o viziune negativă asupra Sinodului. Aprobarea sa de către conștiința Bisericii se va dovedi în viitor” și a adăugat: „Așteptăm cu nerăbdare un viitor sinod pan-ortodox”.

Patriarhul Chiril a vorbit de asemenea despre criza din Ucraina, o țară „condusă de o dictatură care urmărește să distrugă Biserica Ortodoxă”.

În răspunsul său, Patriarhul Teofil a spus că absența celor patru Biserici de la Marele Sinod nu a adus prejudicii unității Ortodoxiei, întrucât conferința a croit drumul pentru un Sinod Pan-Ortodox. Cu referire la criza din Ucraina, Patriarhul Teofil a spus că s-a întâlnit recent cu Președintele Ucrainei la Patriarhie, unde a accentuat nevoia ca în primul rând să se restaureze unitatea Bisericii în țară.

Cu ocazia întâlnirii, cei doi Patriarhi au făcut un schimb de daruri.

În seara aceleiași zile, Patriarhul Chiril a oferit o cină tuturor Întâi Stătătorilor Bisericii Ortodoxe și însoțitorilor lor.

Acolo, Prea Fericitul Patriarh Teofil a rostit o cuvântare în limba engleză, care este disponibilă pe acest link: <http://www.jp-newsgate.net/en/2016/11/19/27882>

B. Împreună-liturghisire patriarhală la aniversarea a 70 de

ani de la nașterea Prea Fericitului Chiril, Patriarhul Moscovei

În dimineața zilei de duminică, 7/20 noiembrie 2016, s-a slujit Sfânta Liturghie arhierască ocazionată de împlinirea a 70 de ani de la nașterea Patriarhului Chiril al Moscovei.

Toate Bisericile au participat la împreună-liturghisire, și anume: Patriarhia Ecumenică, reprezentată de Mitropolitul Emmanuel al Franței; Patriarhia Alexandriei, prin Patriarhul Teodor; Patriarhia Antiohiei, prin Mitropolitul Nifon; Patriarhia Serbiei, prin Patriarhul Irineu; Patriarhia Bulgariei în Europa de vest, Patriarhia Georgiei, reprezentată de Patriarhul Ilie al Georgiei; Biserica din Cipru prin Arhiepiscopul Hrisostom; Biserica Poloniei, Biserica României, Biserica Greciei, Biserica Albaniei, și Biserica Republicii Cehe.

Sfânta liturghie a fost condusă de Patriarhul Teodor al Alexandriei, și a exprimat credința ortodoxă a tuturor Bisericilor Ortodoxe, în conformitate cu Crezul de la Niceea.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Mitropolitul Onufrie al Ucrainei a citit mesajul Patriarhului Chiril al Moscovei. Au urmat apoi discursuri ale reprezentanților altor Biserici, cum ar fi al Mitropolitului Emmanuel al Franței, și ale reprezentanților Statului rus.

În timpul prânzului care a urmat, Prea Fericitul Teofil s-a adresat Patriarhului Chiril în limba engleză. Discursul său poate fi accesat pe acest link: <http://www.jp-newsgate.net/en/2016/11/20/27885>

Duminică seara, Prea Fericirea Sa a plecat de la Hotelul Radisson spre aeroportul din Moscova, însoțit de ÎPS Mitropolit Varsanufie de Petersburg, de ÎPS Arhiepiscop Tihon al Austriei și Ungariei, și de Arhimandritul Teofan.

La aeroport, Patriarhul și restul delegației au urcat într-un

avion al companiei Aeroflot și au aterizat în condiții de siguranță pe aeroportul Ben Gurion, spre miezul nopții.

Din partea Secretariatului-General

```
ngg_shortcode_7_placeholder"          order_by="sortorder"  
order_direction="ASC"                  returns="included"  
maximum_entity_count="500"]
```

SĂRBĂTOAREA ADUCERII MOAȘTELOR SFÂNTULUI GHEORGHE PURTĂTORUL DE BIRUINȚĂ ÎN LYDDA

Miercuri, 3/16 noiembrie 2016, Patriarhia a sărbătorit aducerea moaștelor Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință, în orașul Lydda.

Prăznuirea se face în amintirea aducerii moaștelor Sfântului Gheorghe de la Roma, unde Sfântul a suferit moarte de martir, la locul nașterii maicii sale, în Lydda. Sfintele moaște au fost puse atunci într-un mormânt deasupra căruia, între anii 326 și 336 după Hristos, Sfânta Elena a ctitorit o biserică minunată care a servit drept centru de închinare pentru comunitatea creștină din Lydda, oraș ale cărui origini datează din vremea Noului Testament (Fapte 9, 32).

Sfânta Liturghie patriarhală a fost săvârșită în ziua mai sus menționată de către Prea Fericitul Teofil, Patriarhul Ierusalimului, care a fost în fruntea unui sobor format din:

ÎPS Mitropolit Pantelimon al Bisericii din Xanthi, Grecia; ÎPS Arhiepiscop Damaschin de Joppa, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina, ÎPS Mitropolit Ioachim de Zambia, și ÎPS Mitropolit Teodosie din Rusia, aflat în vizită în Țara Sfântă, ieromonahi aghiotafiți conduși de Arhimandritul Ieronim, egumenul din Fhes, precum și preoți din comunitățile învecinate Lyddei, și de ierodiaconii Agapie și Marcu. O mulțime de credincioși din orașe israeliene și din Autoritatea Palestiniană s-au închinat la Mormântul Sfântului Gheorghe, în timp ce Arhimandritul Aristovul a cântat în strana dreaptă în greacă, în rusă și în arabă. Membri ai comunității creștin ortodoxe din Lydda au cântat în arabă în prezența Ambasadorului Serbiei la Tel Aviv.

În predica rostită în fața credincioșilor evlavioși, Prea Fericirea Sa a subliniat faptul că atunci când Sfântul Gheorghe s-a declarat creștin în fața Împăratului Dioclețian și a Senatului roman, a suferit chinuri groaznice și moarte de martir. „Dorința Sfântului – a spus Prea Fericitul Patriarh – nu a fost nici emoțională, nici iluzorie. A fost o dorință arzătoare, determinată de puterea luminătoare a credinței în Hristos, Lumina și Adevărul lumii. *„Cel ce crede în Fiul – a spus Domnul – are viață veșnică; iar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea Viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el”* (Ioan 3, 36); și în alt loc: *„Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Că cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde; iar cine își va pierde sufletul pentru Mine îl va afla. Pentru că ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?”* (Matei 16, 24-26)”.

„Cu alte cuvinte – a adăugat Prea Fericitul Patriarh Teofil – dorința Sfântului Gheorghe pentru Hristos a fost dorința de a dobândi libertate în Hristos, libertate care îl ușurează pe om de cinstirea lucrurilor materiale și pământești, aducându-l în același timp la o înălțare a sufletului”.

Predica în limba arabă a Prea Fericitului Patriarh poate fi citită aici:

<https://ar.jerusalem-patriarchate.info/2016/11/15/25377>

La încheierea Sfintei Liturghii, la egumenie, Arhimandritul Nicodim, starețul Mănăstirii Sfântul Gheorghe, a oferit o agapă soborului patriarhal, ambasadorilor, episcopilor și altora.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/izvyaFy95wk>

ngg_shortcode_8_placeholder"
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"